

PLA DE XOC SOCIAL

ELS SERVEIS PÚBLICS SÓN VIDA I DIGNITAT

Els serveis públics son al nostre costat des que naixem i ens acompanyen en tota la nostra vida. **Garantitzen drets fonamentals com l'educació, la salut o la protecció social.** Per això quan retallen serveis públics, retallen les nostres vides, la nostra dignitat. Per això quan privatitzen serveis públics, venen part de les nostres vides i la nostra dignitat perquè algú faci negoci a costa de totes. Per això quan hi ha gent que queda exclosa dels serveis públics la nostra societat és més injusta.

Una societat que inverteix en serveis és més democràtica, és més cohesionada i preparada per afrontar dificultats. Per això l'educació, la sanitat, les pensions, els serveis socials, el transport públic, l'aigua, les telecomunicacions han d'arribar a totes les famílies, a tots els àmbits.

En l'actualitat això no és així. **Els serveis públics estan infradotats, són insuficients, exclouen processos necessaris i no assoleixen tots els territoris, deixant especialment desproveït el medi rural.** La privatització que han patit molts d'aquests serveis ha suposat una pèrdua de qualitat i un augment de les contractacions precàries mentre que han enriquit les empreses que els gestionen.

Espanya està per sota de la mitjana de l'UE en despesa sanitària (-1,1%), educativa (-0,7%), de protecció social (-1%), d'habitatge (-0,1) o de serveis públics generals (-0,2%). Altres despeses necessàries, com les de la lluita contra la violència masclista o contra la pobresa infantil segueixen sent lluny del que és necessari per abordar aquests problemes.

En el cas de la sanitat, entre 2010 i 2017, l'Estat espanyol va perdre més de 12000 llits d'hospitals malgrat l'augment de la població. En l'actualitat tenim 243 llits/100000 habitants, sent el vint-i-cinquè país de l'UE-28, la mitjana de la qual és de 372 llits/1000000 habitants. El personal d'infermeria se situa en 574/100000 habitants en el lloc 18 dels 23 països amb dades de l'UE, la mitjana de la qual és de 850/100000 habitants. En l'informe 'State of Health in the UE. Espanya. Perfil sanitari nacional 2019', la Comissió Europea adverteix que una part important dels professionals sanitaris tenen contractes temporals, cosa que augmenta la taxa de rotació del personal. A més, els concerts públic-privats han derivat part de la despesa sanitària a beneficis empresarials. En la Comunitat de Madrid, una de les regions més privatitzades (on la crisi de la COVID-19 ha estat més aguda), s'han construït set hospitals de concessió privada, amb sobre costos calculats en 3500 milions d'€, però en total va disminuir el número de llits.

Per desgràcia la crisi de la COVID-19 ha mostrat que no es pot atendre una emergència en condicions perquè els serveis públics, que ja estaven desbordats, no estan preparats. La infradotació d'hospitals i de residències de persones grans, l'escàs personal sanitari, la manca de llits, les poques ajudes a la dependència (amb més de 425.000 persones en llista de espera) o la precarietat dels Serveis socials (amb retallades de 2.200 milions d'euros en 2013) han dificultat l'actuació

davant d'una emergència ja no solament sanitària, sinó social i alimentària, en la que es preveu passar de 6 milions de persones ateses als Serveis Socials a més de 10 milions abans que acabi l'any. El personal sanitari ha treballat amb una falta de seguretat absoluta. Això no és acceptable quan dona la cara dia rere dia tractant de salvar el màxim de vides. La pandèmia està sent especialment crua en les residències de persones grans, un sector altament privatitzat (en torn al 85% són residències privades i cada cop més són en mans de fons d'inversió) en el que fa anys que s'està denunciant el mal estat de les instal·lacions i la situació del personal, escàs, saturat i mal remunerat. De fet, la Fiscalia investiga 38 residències de Espanya, 19 d'elles a Madrid, on s'ha produït la major mortaldat (en torn al 70% de les morts per COVID-19 de la regió).

Volem mesures de xoc urgents que assegurin la millor atenció per a les persones que necessiten aquests serveis, moltes de les quals n'han quedat excloses (com per exemple l'alumnat sense accés a internet). Volem la protecció adequada dels qui són a primera línia, dels que ens han mantingut com a societat, els denominats "serveis essencials", especialment el personal sanitari i de les residències: demanem recursos de protecció individual i col·lectiva no defectuosos, tests diagnòstics efectius per a persones treballadores i mitjans adaptats a les condicions de crisi.

Volem a més la reversió de les privatitzacions i l'augment de la inversió perquè els serveis públics siguin universals i de qualitat, garanteixin condicions laborals dignes i fomentin una societat més justa socialment i sostenible ambientalment. D'aquesta crisi només podem sortir si reforcem els serveis públics, per això rebutgem les retallades i els plans d'austeritat imposats per l'UE que portem una dècada patint i que tant patim ara. Apostem per l'ampliació d'allò públic en àmbits com la recerca, l'habitatge, la banca, l'energia renovable o les infraestructures agroalimentàries, per assegurar que la recuperació econòmica afavoreix la ciutadania.

**Per un futur que canviï el present,
Per un futur per a les nostres vides amb dignitat per a totes,
Els serveis públics són vida i dignitat.**

**Pinta un cor verd.
Un pla de xoc social que posi la vida al centre.**

**PLA
DE XOC
SOCIAL**